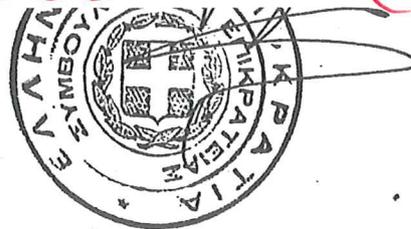


A. Ραχ. Γκιόρτζιου



Αριθμός 298/1984

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΧΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΕΜΗΜΑ Δ'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 25 Οκτωβρίου 1983, με την εξής σύνθεση : Αθ. Ξούτσος, Πρόεδρος του Τμήματος, Β. Μποτόπουλος, Γ. Κούνδουρος, Σύμβουλοι, Σ. Χαραλαμπίδης, Θ. Χατζηπαύλου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Δ. Μητροπούλου, Γραμματέας του Δ' Τμήματος.

Γ ι α ν α δικάσει την από 15 Οκτωβρίου 1982 αίτηση του Ιωάννη Γεωργίου Γκριτζάνη, εμπόρου, κατοίκου Αθηνών (οδός Κομανού 6), ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον δικηγόρο Καρ. Ξεφάλα (Α.Τ. 965/83), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κ α τ ά του Υπουργού Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον Ευάγγ. Τριτά, Πάρεδρο της Διοικήσεως.

Με την αίτηση αυτή, επιδιώκει να ακυρωθεί το προεδρικό διάταγμα από 20-7-1982 "περί χαρακτηρισμού ως παραδοσιακού τμήματος της πόλης του Άργους και ως διατηρητέων ωρισμένων κτιρίων αυτής και καθορισμού ειδικών όρων και περιορισμών δομίσσεως", κατά το μέρος που χαρακτηρίζει, ως διατηρητέο κτίριο το υπ' αριθ. 9 του Δ' πίνακος κτιρίων του διατάγματος, στην οδό Γούναρη 15 κειμένης οικίας του αιτούντος και κάθε άλλη συναφής πράξη.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου, Β. Μποτοπούλου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο

να χαρακτηρίζουν τα κτίρια αυτά ως διατηρητέα και τους οικισμούς ή τα τμήματα των οικισμών ως παραδοσιακούς και να θεσπίζουν όρους και περιορισμούς δομήσεως διαφορετικούς από εκείνους που θεσπίζονται από το Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό.

Επειδή, προβάλλεται ότι πριν να εκδοθεί το προσβαλλόμενο διάταγμα έπρεπε να ζητηθεί η γνώμη του δημοτικού συμβουλίου Άργους. Ο λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος γιατί τέτοιος τύπος δεν απαιτείται από τη διάταξη που έχει παρατεθεί στην προηγούμενη σκέψη.

Επειδή, ο λόγος ακυρώσεως ότι έπρεπε να ληφθούν υπόψη "σχετικές" αποφάσεις του δημοτικού συμβουλίου, εκτός ότι είναι αδύνατες γιατί δεν αναφέρει ειδικότερα για ποιές αποφάσεις πρόκειται, είναι και αβάσιμος, γιατί τέτοιες αποφάσεις δεν προβλέπονται από το νόμο ο οποίος ορίζει τη διαδικασία εκδόσεως του διατάγματος.

Επειδή, προβάλλεται ότι η έκδοση του προσβαλλόμενου διατάγματος στηρίχθηκε σε αδύνατες μαρτυρίες αναρμόδιων οργάνων και για το λόγο αυτόν προσβάλλει το δικαίωμα ιδιοκτησίας το οποίο κατοχυρώνεται συνταγματικά. Το διάταγμα στηρίζεται όμως στην έκθεση που συντάχθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 1981 από την αρμόδια^F Διεύθυνση Παραδοσιακών Οικισμών και Περιβάλλοντος, στην έκθεση δε αυτή αναφέρονται σχετικά με το κτίριο του αιτούντος τα ακόλουθα: "Οικία Κακρυγιάννη (οδός Δημ. Γούναρη 15. Ταπεινό σε όγκο και εμφάνιση, αντιπροσωπευτικό δείγμα σπιτιού της Λαϊκής Αρχιτεκτονικής του Άργους, το "σπίτι του Κακρυγιάννη" βρίσκεται στη γειτονιά του Αγίου Ιωάννη στην οδό Γούναρη. Κατά την τοπική πρόφορική παράδοση και τις διαβεβαιώσεις του

F υπηρεσ
του Υπο
γείου X
ροταξία
τη



ιστοριοδίφη Έτσου Τσακόπουλου, στο σπίτι αυτό κατοικήθη από τον στρατηγό Έκκρυγιάννη, όταν έμενε στο Άργος και όπου έγραψε μέρος των "Απομνημονευμάτων" του. Προς την πλευρά του κήπου που χωρίζεται από το δρόμο με ψηλή μάντρα, έχει ένα ωραιότατο ξύλινο χαγιάτι το οποίο καταρρέει όπως και η στέγη του. Το κτίριο έχει αξία όχι μόνο από ιστορική άποψη αλλά και διότι εκφράζει έμμεσα την ιδιοσυγκρασία του ιδιοκτήτη του όπως και την τοπική αρχιτεκτονική του Άργους.

Η γειτονιά γύρω από το σπίτι του Έκκρυγιάννη διατηρεί την αρχική της παραδοσιακή μορφή με μικρά λαϊκά σπίτια, με κήπους, μιά πλατεία στη μέση.....". Από την έκθεση αυτή προκύπτει ότι η Διοίκηση προκειμένου να προβεί στο χαρακτηρισμό του κτιρίου ως διατηρητέου στηρίχθηκε σε νόμιμα κριτήρια, όπως είναι τα ιδιαίτερα αρχιτεκτονικά στοιχεία του κτιρίου, η σημασία του από ιστορική και λαογραφική άποψη, η συμβολή του στη διατήρηση του παραδοσιακού χαρακτήρα της γύρω περιοχής. Η αιτιολογία που έχει πιά πάνω παρατεθεί είναι εξάλλου επαρκής, πλάνη δε της Διοικήσεως ως προς τα πραγματικά περιστατικά δεν αποδεικνύεται. Ειδικότερα, ως προς την πλάνη, ο αιτών προβάλλει ότι στο κτίριο που κηρύχθηκε διατηρητέο δεν διέμεινε ποτέ ο στρατηγός Έκκρυγιάννης. Για να αποδείξει τον ισχυρισμό του, προσάγει έγγραφο του Δημάρχου Άργους (αριθ. πρωτ. 8900/26-8-1982) το οποίο απευθύνεται στον αιτούντα και έχει το εξής περιεχόμενο: "Από ιστορικής πλευράς, από ό,τι γνωρίζουμε και από έρευνα μεταξύ των γεροντοτέρων διαπιστώσαμε, (η οικία σας) επίσης δεν παρουσιάζει τίποτα το ιδιαίτερο, ως μηδέποτε φιλοξενήσασα διακριθείσα προσωπικότητα ή διαδραματίσασα έστω κάποιο ρόλο στη ζωή της πόλεως". Από το περιεχόμενο



όμως του εγγράφου αυτού δεν προκύπτει, και μάλιστα κατά τρόπο πρόδηλο, όπως απαιτείται από το νόμο, πλάνη της Διοικήσεως ως προς τα πραγματικά περιστατικά τα οποία βεβαιώνει. Το προσβαλλόμενο διάταγμα στηρίζεται, όπως ήδη έχει εκτεθεί, στην έκθεση που συντάχθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 1981 από την αρμόδια υπηρεσία, όπου αναφέρεται ότι στο σπίτι αυτό κατοίκησε ο στρατηγός Μακρυγιάννης και μάλιστα έγραφε μέρος των απομνημονευμάτων του. Εξάλλου σε έγγραφο που απευθύνει στον Υπουργό Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος η Διεύθυνση Γ7 του Υπουργείου του (αριθ. πρωτ. 9308/252/9-7-1982) αναφέρει ότι ο εντοπισμός του σπιτιού του Μακρυγιάννη κατορθώθηκε χάρη στα εξής στοιχεία : α) τις προφορικές μαρτυρίες του τοπικού ιστοριοδίφη Τάσου Τσακδόπουλου, ο οποίος γεννήθηκε το 1872 και πέθανε το 1967 έχοντας γνωρίσει ανθρώπους που έζησαν την επανάσταση του 1821 και τα μετέπειτα γεγονότα· β) τα απομνημονεύματα του ίδιου του Στρατηγού και τα ιδιόχειρα έγγραφά του, που βρίσκονται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους, όπου αναφέρει ότι το σπίτι του βρισκόταν απέναντι από την εκκλησία του Άη-Γιάννη. Στο ίδιο έγγραφο του Υπουργείου αναφέρεται ότι όπως φαίνεται στο απόσπασμα του επίσημου αντιγράφου του μαποδιστριακού σχεδίου της πόλης (1831), δεν υπάρχει άλλο σπίτι, ακόμη και σήμερα, απέναντι από την εκκλησία. Ενόψει των στοιχείων αυτών που αναφέρει η Διοίκηση, το περιεχόμενο του εγγράφου του Δημάρχου Άργους προς τον αιτούντα, το οποίο άλλωστε δεν αναφέρεται ειδικά στα πιά πάνω περιστατικά που επικαλείται η Διοίκηση, ούτε πλάνη ως προς τα πραγματικά περιστατικά αποδεικνύει, ούτε μπορεί να κλονίσει την αιτιολογία του διατάγματος.



Επειδή, όπως προκύπτει από τη διατύπωση της διατάξεως που έχει σε άλλη σκέψη παρατεθεί, η κήρυξη ενός κτιρίου ως διατηρητέου δεν αποκλείεται και στην περίπτωση που το κτίριο τουτο είναι ετοιμόρροπο (Πρβλ. ΣτΣ 2401/1978, 1295/1981). Επομένως ο λόγος ακυρώσεως που προβάλλει ότι το κτίριο του αιτούντος είναι ετοιμόρροπο και για το λόγο αυτό δεν επιτρεπόταν από το νόμο η κήρυξή του ως διατηρητέου πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επειδή, ο τελευταίος λόγος ακυρώσεως ο οποίος προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος, γιατί όπως προκύπτει από την αιτιολογία της προσβαλλομένης πράξεως ~~πέρα~~ τα λοιπά στοιχεία του φακέλου το κτίριο του αιτούντος κρίθηκε διατηρητέο βάσει νομίμων κριτηρίων και όχι για σκοπό ξένο προς το νόμο.

Δ ι α τ α ύ τ α

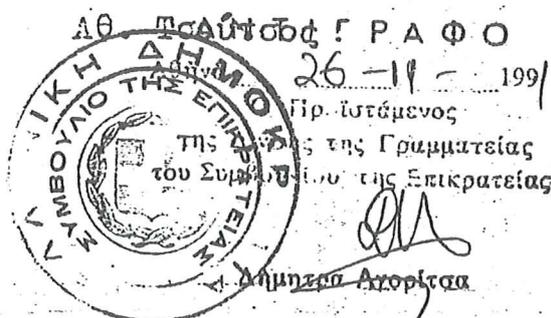
Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάζει την κατάπτωση του παραβόλου, και

Επιβάλλει στον αιτούντα τη δικαστική δαπάνη του Δημοσίου δρχ. τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων (4.500).

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 26 Οκτωβρίου 1983 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 27ης Ιανουαρίου 1984.

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος



Α. Μητροπούλου